

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 28-12-14

Col.lecta:	218,74
Col.lecta Nadal Càritas	601,98
Caixetes ciris	47,42
Caixetes:	180,34
Caixetes Càritas:	174,80
Menjador	150,00

Lectures 11 de gener

Baptisme del Senyor

1ª lec Is. 55, 1-11 Salm Is. 12, 2-6 3^a
lec. 1 Jo. 1-9 4ª vLec. Mc. 1, 7-11

DIA DE REIS

El proper dia 6 serà la diada de Reis.
Les misses seran com un diumenge, a les
10 i 12 del matí i l'anticipada, el dilluns dia
5, a les 8

ESTADÍSTICA ANY

Bateigs: 9

-1 any: 7
1-6 anys: 2

Enterraments: 36

C.E. ANEM A CAMINAR

El proper dissabte dia 10 hi ha la primera sortida de l'any del centre excursionista, als cingles de Rocafesa, a Sant Martí de Llémena.

Calendari

de les sortides del 2015

GENER:

2ds.Cingles de Rocafesa
4ds. Travessa pels castells del Foix de Sta.

Margarida i els Monjos a Vilanova i la Geltrú
4dl. Montnegre: Castell de Montpalau

FEBRER:

2ds.Pedralta seguint l'itinerari megalític
Cult.L'empordanet en Tren
4ds. Tagamanent
4dl. Tres circulars per Aiguaviva

MARÇ:

2ds. Descoberta colònies fluvials: Cal
Rosal a Puig-reig
4dl. Collserola
4ds.Per terres del Voltreganès

ABRIL:

2ds. Hostalets - Falgars
4ds. Bestracà per la Cresta del Gall
4dl. Sant Joan de Balbs

MAIG:

2ds. Turó de Montfort
Cult. L'abadia d'Arles-sur-tech i les
Gorges de la Fou
4ds.La Gallina Pelada
4dl. Faldejant el Matagalls

JUNY:

2ds. La Salut
Ruta Pirineu – Cerdanya: Puigpedrós

OCTUBRE:

2ds. Les Salines
4ds. Roca del Corb i St. Honorat
4dl. Sta. Cilia

NOVEMBRE:

2ds. St. Martí Xic
Cult. L'observatori Fabra
4dl. La Grevolosa
4ds. Serralada Transversal – Joanetes :

Puigsacalm

DESEMBRE:

2ds. Cingles de Vilanova

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

04 de gener del 2015

Núm. 569

Diumenge II després de Nadal any B.

Déu: Paraula i Llum que resplendeix!

Hem encetat el nou any 2015! En diverses ocasions haurem sentit que l'inici de l'any sol servir per agafar compromisos, per fer propòsits d'esmena, per valorar quins aspectes de la nostra vida mereixen ser revisats o canviats, etc. És probable que nosaltres mateixos, més d'un cop, en arribar aquestes dates de traspàs, ens haguem marcat fites o reptes que, el dia a dia, s'encarrega de desdibuixar (o no). Inclús les estratègies comercials han après a aprofitar aquesta conjuntura més procliu a l'estovament dels esperits per oferir-nos tota mena de productes o ofertes que, de manera quasi miraculosa, ens han d'ajudar a assolir aquests nostres propòsits, això sí, quelcom més materials i amb unes dosis de transcendència que freqüentment s'han acabat perdent pel camí.

Però aquesta necessitat de revisió de les nostres vides va més enllà d'un instant més o menys simbòlic o de la caricatura interessada que faci una marca determinada. Potser cal que aquests moments de balanç perdin en excepcionalitat i guanyin una certa quotidianitat i normalitat. Evidentment, sense perdre de vista quin és el seu sentit. Sovint, al final de les nostres celebracions dominicals, també s'inclouen crides a aquesta necessitat recurrent d'anar fent breus parèntesis que ens permetin resituar-nos en el nostre dia a dia, en la nostra normalitat.

L'evangeli d'aquest diumenge té un to d'anunci. De fet, inclou els primers versicles de l'evangeli segons sant Joan. Ens parla d'un déu que ve a portar la Llum als homes i que resplendeix en la foscor. De ben segur que aquests moments o parèntesis per fer balanç i marcar-nos propòsits també ens ajudin a trobar llum i a ser llum, com recull la lectura.

FULL INFORMATIU

DP

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira Sir 24, 1-3. 8-12

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, i es gloria davant dels seus estols. «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: “Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat. M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

Salm responsorial 147 12-15. 19-20

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes Ef 1, 3-6. 15-18

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreusibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 1, 1-18

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la vida, i la Vida era la llum dels homes. La llum

resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix el poder de ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o per voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Salmo responsorial 147

Jerusalén, alaba al Señor; Sión, alaba a tu Dios. / Pues él reforzó los cerrojos de tus puertas / y bendijo a tus hijos dentro de la ciudad.

Él trae la paz a tu territorio / y te satisface con lo mejor del trigo. / Él envía su palabra a la tierra, / y su palabra corre a toda prisa.

Él dio a conocer a Jacob, a Israel, / su palabra, sus leyes y decretos. / No hizo lo mismo con las otras naciones, / las cuales nunca conocieron sus decretos.

Deixar-se sorprendre

L'interessant discurs de Francesc, bisbe de Roma, en acabar els treballs de la III Assemblea extraordinària del Sínode dels Bisbes, identifica cinc temptacions que dificulten el fer camí junts, és a dir, la sinodalitat. La primera és la que anomena «rigidesa (o enduriment) hostil».

El que la rigidesa impedeix com a temptació en què es pot caure, és el «deixar-se sorprendre per Déu, el Déu de les sorpreses», diu el Papa. Podríem deduir, doncs, que durant els treballs sinodals s'ha experimentat la novetat i sorpresa que ve de Déu al mateix temps que s'ha passat per la temptació de tancar-se per no arriscar. Déu fa camí amb nosaltres i ens pot sorprendre en qualsevol revolt, i cal comptar-hi si volem fer camí junts en l'Església.

Més enllà del missatge concret que Francesc volgués donar als participants a l'assemblea sinodal, em sembla suggerent aquesta contraposició entre «rigidesa» i «deixar-se sorprendre per Déu». Em sembla suggerent tot pensant en l'exercici de la litúrgia. I no em refereixo tant a la possible rigidesa d'algunes normes sinó, sobretot, a les actituds amb les quals posem en pràctica el que els llibres litúrgics diuen.

Massa sovint veiem rigidesa en les celebracions litúrgiques. De vegades trobem rigidesa en l'aplicació encarcarada de les rúbriques o en concrecions dures de la doctrina expressades en les homilies. També es pot observar rigidesa per part d'alguns fidels que, sense cap somriure i amb actituds facials i corporals endurides, transmeten la sensació que no estan gaudint de la celebració. Tot plegat pot ser una qüestió de caràcter, vés a saber.

El problema no està en les rúbriques sinó en les actituds. L'esperit de la reforma litúrgica i del que va quedar escrit en els llibres és que gaudim de la celebració; que gaudim, sobretot, de la presència de Déu enmig de la vida, i de la sorpresa de la seva novetat permanentment actualitzada.

Que Déu ens sorprengui només depèn d'Ell (gràcies a Déu!, diríem). Però que en puguem gaudir, potser depèn de la nostra obertura de ment i d'esperit. I de que els ministres ajudem el poble a celebrar de manera esponjosa.

Josep Maria Romaguera (Centre de pastoral litúrgica)